

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เรื่อง ภาวะการใช้เพลงร้องเพื่อการนมัสการของคริสตจักร พบว่าคริสตจักรใช้เพลงร้อง 2 ประเภท เพื่อสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้าโดยเฉพาะในการนมัสการ คือเพลงนมัสการและเพลงสั้น คริสตจักรบางแห่งใช้เพลงนมัสการ คริสตจักรบางแห่งใช้เพลงสั้น คริสตจักรบางแห่งใช้ทั้งเพลงนมัสการและเพลงสั้นปะปนคละเคล้ากันไปในการนมัสการคราวเดียวกัน คริสตจักรบางแห่งใช้เพลงนมัสการสลับอาทิตย์กับการใช้เพลงสั้นในการนมัสการ คริสตจักรบางแห่งใช้เพลงสั้นก่อนการนมัสการ แต่ในการนมัสการจะใช้เพลงนมัสการ นอกจากนี้ยังพบว่าคริสตจักรมีปัญหาในด้านการร้องเพลงไทยนมัสการ คือ จะร้องเฉพาะเพลงที่รู้จักและเคยร้อง ส่วนเพลงใหม่ไม่นำมาร้องเพราะไม่สามารถร้องได้ เนื่องจากไม่มีผู้สอน คุณภาพในการร้องเพลงลดน้อยลงเรื่อย ๆ เนื่องจากไม่มีเครื่องดนตรีเป็นตัวนำเสียง บางคริสตจักรมีเครื่องดนตรี คือ ออร์แกนเก่า ๆ แต่ไม่มีผู้เล่น ต้องร้องโดยไม่มีเครื่องดนตรีประกอบ เมื่อคริสตจักรร้องเพลงได้ในปริมาณและคุณภาพที่ลดน้อยลงทำให้เกิดปัญหาอีกประการหนึ่งตามมาคือ การเลือกใช้เพลงเพื่อให้เหมาะสมกับการนมัสการในโอกาสต่าง ๆ ได้ยากขึ้น

ภาวะการใช้เพลงร้องเช่นนี้ อาจไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับคริสตจักรในเขตพื้นที่ภาคเหนือเท่านั้น เมื่อสำนักเลขาธิการสภาคริสตจักรในประเทศไทยได้มอบหมายให้ฝ่ายคริสเตียนศึกษาในสังกัดสำนักงานเผยแพร่พระกิตติคุณจัดโครงการดนตรีคริสตจักรสัญจรไปตามคริสตจักรภาคในภูมิภาคต่าง ๆ ระหว่าง ปี ค.ศ. 2003-2006 เพื่อให้คริสตจักรสามารถร้องและใช้เพลงไทยนมัสการได้ถูกต้องตามหลักศาสนศาสตร์และศาสนพิธี เพื่อเพิ่มทักษะพื้นฐานในด้านดนตรีแก่ผู้นำ ผู้รับผิดชอบด้านดนตรีของคริสตจักร เพื่อเสริมสร้างเอกลักษณ์ วิธีการปฏิบัติด้านศาสนพิธี การนมัสการของคริสตจักรท้องถิ่นตามแบบอย่างของสภาคริสตจักรในประเทศไทย เนื่องจากตระหนักถึงความสำคัญของการใช้เพลงไทยนมัสการในการนมัสการของคริสตจักร ซึ่งเป็นการวางรากฐานสำคัญในการพัฒนาความเชื่อ จึงควรให้มีการฟื้นฟูและยกระดับการใช้เพลงไทยนมัสการในคริสตจักรอย่างทั่วถึง เพื่อให้วิธีปฏิบัติด้านศาสนพิธีของทุกคริสตจักรที่สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยถูกต้องตามหลักศาสนศาสตร์ และนำมาซึ่งความเป็นเอกภาพในด้านความเชื่อ แต่กระนั้นโครงการนี้ก็ยังไม่อาจจัดได้ทั่วถึงทุกคริสตจักรภาค

ผลการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรื่อง ภาวะการใช้เพลงร้องเพื่อการนมัสการของคริสตจักร จากตัวแทนของคริสตจักรที่เข้าร่วมการสัมมนาเรื่อง ภาวะการใช้เพลงร้องเพื่อการนมัสการของคริสตจักร จำนวน 14 ชุด ปรากฏผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ภาวะการใช้เพลงร้องเพื่อการนมัสการของคริสตจักร จากตัวแทนของคริสตจักรที่เข้าร่วมการสัมมนา จำนวน 14 ชุด

ลำดับ	กลุ่มการนมัสการ	เพลงนมัสการ	เพลงนมัสการและเพลงสั้น	เพลงสั้น	รวม
1	การนมัสการของคริสตจักรเช้าวันอาทิตย์	10	4	-	14
2	การนมัสการของคริสตจักรนอกเหนือเช้าวันอาทิตย์	4	10	-	14
3	รวีวารศึกษาเด็ก	-	4	10	14
4	อนุชนคริสตจักร	-	7	7	14
5	คณะสตรีคริสตจักร	7	6	1	14

จากตารางที่ 4.1 ทำให้พบว่า

1. กลุ่มที่ใช้เพลงนมัสการมากที่สุดคือ การนมัสการของคริสตจักรเช้าวันอาทิตย์ รองลงมาคือ คณะสตรีคริสตจักร การนมัสการของคริสตจักรนอกเหนือเช้าวันอาทิตย์ ส่วนรวีวารศึกษาเด็กและอนุชนคริสตจักรไม่ใช่เพลงนมัสการเลย
2. กลุ่มที่ใช้เพลงนมัสการและเพลงสั้นมากที่สุดคือ การนมัสการของคริสตจักรนอกเหนือเช้าวันอาทิตย์ รองลงมาคืออนุชนคริสตจักร คณะสตรีคริสตจักร ส่วนการนมัสการของคริสตจักรเช้าวันอาทิตย์และรวีวารศึกษาเด็กใช้เพลงนมัสการและเพลงสั้นน้อยที่สุด
3. กลุ่มที่ใช้เพลงสั้นมากที่สุดคือ รวีวารศึกษาเด็ก รองลงมาคือ อนุชนคริสตจักรและสตรีคริสตจักร ส่วนการนมัสการของคริสตจักรเช้าวันอาทิตย์และการนมัสการของคริสตจักรนอกเหนือเช้าวันอาทิตย์ไม่ใช่เพลงสั้นเลย

ผลการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม เรื่อง ภาวะการใช้เพลงร้องเพื่อการนมัสการของคริสตจักรจากนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศึกษา คณะศาสนศาสตร์เมคกิลวารี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1/2548 จำนวน 48 ชุด ซึ่งปรากฏผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ภาวะการใช้เพลงร้องเพื่อการนมัสการของคริสตจักร จากนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศึกษา คณะศาสนศาสตร์เมคกิลวารี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1/2548 จำนวน 48 ชุด

ลำดับ	กลุ่มการนมัสการ	เพลงนมัสการ	เพลงนมัสการและเพลงสั้น	เพลงสั้น	รวม
1	การนมัสการของคริสตจักรเช้าวันอาทิตย์	38	9	1	48
2	การนมัสการของคริสตจักรนอกเหนือเช้าวันอาทิตย์	22	7	18	47
3	รวีวารศึกษาเด็ก	4	-	43	47
4	อนุชนคริสตจักร	6	9	31	46
5	คณะสตรีคริสตจักร	34	5	6	45

จากตารางที่ 4.2 ทำให้พบว่า

1. กลุ่มที่ใช้เพลงนมัสการมากที่สุดคือ การนมัสการของคริสตจักรเช้าวันอาทิตย์ รองลงมาคือคณะสตรี การนมัสการของคริสตจักรนอกเหนือเช้าวันอาทิตย์ อนุชนคริสตจักรและรวีวารศึกษาเด็กตามลำดับ
2. กลุ่มที่ใช้เพลงนมัสการและเพลงสั้นมากที่สุดคือ การนมัสการของคริสตจักรเช้าวันอาทิตย์และอนุชนคริสตจักร รองลงมาคือการนมัสการของคริสตจักรนอกเหนือเช้าวันอาทิตย์ สตรีคริสตจักร ส่วนรวีวารศึกษาเด็กไม่ใช้เพลงนมัสการและเพลงสั้น

3. กลุ่มที่ใช้เพลงสั้นมากที่สุดคือ วรวิวารศึกษาเด็ก รองลงมาคืออนุชนคริสตจักร การนมัสการของคริสตจักรนอกเหนือเข้าวันอาทิตย์ คณะสตรีคริสตจักรและการนมัสการของคริสตจักรเข้าวันอาทิตย์ตามลำดับ

ผลการศึกษาดังกล่าวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้เพลงร้องในการนมัสการในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องเพลงนมัสการ
2. ด้านลักษณะเฉพาะตัวของเพลงไทยนมัสการ
3. ด้านอิทธิพลแนวเพลงสมัยปัจจุบันและรูปแบบการนมัสการของกลุ่มหรือองค์กรที่

ไม่ได้สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย

4. ด้านระบบการจัดการเรื่องดนตรีคริสตจักร
5. ด้านการรับศิษยาภิบาลประจำของคริสตจักร
6. ด้านการจัดการการนมัสการของคริสตจักร
7. ด้านระบบการเรียนการสอนคริสเตียนศึกษา

ผลการศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องเพลงนมัสการ

ผลการศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องเพลงนมัสการปรากฏดังนี้

1. เพลงนมัสการเป็นเพลงสำหรับผู้ใหญ่
2. เพลงนมัสการเป็นเพลงสำหรับผู้รู้จักและเชื่อในพระเจ้าแล้ว แต่คนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าไม่อาจสัมผัสได้
3. ความหมายของเนื้อร้องเข้าใจยากเนื่องจากศัพท์ที่ใช้เป็นคำราชาศัพท์ และเป็นศัพท์ภาษาวิบัติต้องแปลความหมาย เนื้อร้องมีจำนวนหลายข้อ ซึ่งไม่ได้สร้างความเข้าใจในความหมายอย่างต่อเนื่อง
4. เพลงนมัสการเสียงสูงเกินไป ทำให้ร้องลำบาก จังหวะซ้ำ ทำให้รู้สึกเนิบนาบ เฉื่อยชา จืดชืด น่าเบื่อ ไม่เร้าใจ ไร้วิญญาณ มีความรู้สึกแข็ง ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ
5. ฟอรัมเพลงนมัสการทำให้รู้สึกเครียด เนื่องจากลักษณะการเขียนโน้ตทำให้ยากแก่การร้อง มีตัวโน้ตและตัวหนังสือมากเกินไป ตัวหนังสือเล็กเกินไป การประสานเสียง 4 เสียง ทำให้รู้สึกอึดอัด และทำให้ไม่กล้าร้องเพราะกลัวจะร้องผิด
6. เพลงนมัสการเป็นเพลงที่ดีเหมือนกัน แต่เก่าแก่เกินไป ไม่ทันสมัยเปรียบได้กับรถยนต์เก่าที่ไม่มีคนใช้ ผู้คนจะนิยมใช้รถยนต์รุ่นใหม่ ๆ ไปเรื่อย ๆ
7. เพลงนมัสการมีสไตล์เดียว ขาดความหลากหลาย

8. ดนตรีประกอบที่ต้องใช้เปียโน หรือ ออร์แกน ทำให้ยากแก่การเล่นมากกว่าการใช้กีตาร์

ในขณะที่เดียวกันผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 12 คน ได้แสดงทัศนคติความคิดเห็นเกี่ยวกับเพลงสั้นสามารถรวบรวมได้ 4 ประการคือ

1. เพลงสั้นเป็นเพลงที่ร้องง่าย ใช้ภาษาง่าย ๆ เข้าใจง่าย สามารถใส่อารมณ์ได้ จังหวะและทำนองสนุกสนาน กระฉับกระเฉง เร้าใจ เร้าอารมณ์ ตื่นตัว มีชีวิตชีวา รื่นรมย์ และชื่นชูงใจ

2. เพลงสั้นเป็นดนตรีของวัยรุ่น มีความหลากหลายสไตล์ หลากหลายรสชาติ สามารถแสดงท่าประกอบได้ มีความอิสระในการแสดงออกทางอารมณ์ เช่น หลับตา ชูมือ หรือ เดินรำ

3. ความเป็นเพลงสั้นสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร้องกับพระเจ้า เป็นเรื่องส่วนตัวโดยตรงระหว่างผู้ร้องกับพระเจ้า โดยไม่ต้องเกรงใจใครในการแสดงออก ความเป็นกันเอง สนุกสนาน ในฐานะที่พระเจ้าเป็นเสมือนพ่อ

4. สามารถใช้เครื่องดนตรีหลากหลายประเภท และสามารถเล่นรวมเป็นวงหลายชิ้น นอกเหนือจากการแสดงทัศนคติความคิดเห็นดังกล่าวแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 14 คน ได้กล่าวถึงประโยชน์จากการใช้เพลงสั้นในการนมัสการด้วย ดังนี้

1. ทำให้ไม่จำเป็นต้องกำหนดรูปแบบการนมัสการที่ตายตัว
2. อนุชนมีส่วนร่วมในการนมัสการอย่างเต็มที่มากขึ้น โดยเฉพาะการเล่นเครื่องดนตรี
3. ทำให้อนุชนสามารถรวมตัวกันเป็นปึกแผ่น
4. สามารถนำคนเข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ และรู้จักพระเจ้ามากขึ้น
5. สามารถใช้ในการประกาศเผยแพร่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. ทำให้อนุชนมีวินัย ตรงต่อเวลา มีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบ

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 จำนวน 4 คน ในเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องเพลงนมัสการของคริสตจักร ปრაภูลดดังนี้

คริสตจักรขาดความรู้เรื่องเพลงนมัสการ ขาดความรู้เรื่องเอกลักษณ์ และรูปแบบของเพลงนมัสการ ขาดความรู้เรื่องประวัติความเป็นมาของเพลงนมัสการ และการนำมาใช้ คริสตจักรไม่สามารถแยกแยะระหว่างความเป็นเพลงนมัสการและเพลงสั้น ขาดการจัดการอบรม และสัมมนา และยังมีคริสตจักรอีกจำนวนมากที่ไม่ใช่เพลงนมัสการ

ผู้ให้สัมภาษณ์นอกจากจะกล่าวถึงภาพรวม คือ คริสตจักรแล้ว ยังได้ระบุถึงบุคคลที่มีปัญหาในเรื่องเพลงนมัสการ ดังนี้

ผู้นำคริสตจักรขาดความรู้เรื่องเพลงนมัสการ อนุชนไม่ชอบร้องเพลงนมัสการ นักศึกษาคณะศาสนศาสตร์อ่อนแอเรื่องเพลงนมัสการ นักศึกษาไม่มีพื้นฐานเรื่องเพลงนมัสการ มาก่อน ไม่ได้รับการปลูกฝังจากคริสตจักรส่งผลให้ไม่มีความสนใจ ไม่พยายามฝึกฝน นอกจากประเด็นการขาดความรู้ ความเข้าใจ เรื่องเพลงนมัสการแล้ว ยังพบว่าคริสตจักรร้อง เพลงนมัสการได้จำนวนน้อย คือ ร้องได้จำนวน 1 ใน 3 ของจำนวนเพลงไทยนมัสการทั้งหมด ใน ขณะเดียวกันก็ยังไม่ถูกต้อง และไม่ได้รับการแก้ไข เนื่องจากไม่มีผู้สอน เมื่อมีการนำเพลง สั้นเข้ามาใช้ร้องในการนมัสการ ยิ่งทำให้คุณภาพและปริมาณการร้องและการใช้เพลงนมัสการ ลดน้อยลงไปเรื่อย ๆ ผลที่เกิดขึ้นตามมาอีกประการหนึ่ง คือ คำสรรพนามในเนื้อร้องเพลงสั้น นิยมใช้คำว่า “ฉัน” และ “เรา” ในขณะที่เพลงไทยนมัสการใช้คำว่า ข้าฯ ซึ่งหมายถึง ข้า พระองค์ ทำให้การใช้สรรพนามเรียกตนเองในการอธิษฐานเปลี่ยนตามไปด้วย

ผลการศึกษาด้านลักษณะเฉพาะตัวของเพลงไทยนมัสการ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 จำนวน 14 คน พบว่า สาเหตุที่ผู้ให้ สัมภาษณ์และคริสตจักรไม่ชอบร้องเพลงไทยนมัสการ และเปลี่ยนไปใช้เพลงสั้น มาจากสาเหตุ สำคัญประการหนึ่งคือ ลักษณะเฉพาะตัวของเพลงไทยนมัสการ ซึ่งรวบรวมได้ทั้งหมด 8 ประการ คือ

1. เพลงไทยนมัสการจำนวนมากมีระดับเสียงสูงเกินไป
2. เพลงไทยนมัสการมีจังหวะช้า
3. ลักษณะการเขียนโน้ตประสานเสียง 4 เสียง ทำให้ยากแก่การร้อง และการเล่น เครื่องดนตรี

4. มีคำศัพท์ที่เป็นภาษากวี และคำราชาศัพท์ ซึ่งต้องแปลความหมาย
5. เนื้อหาและความหมายของเพลงไทยนมัสการยากแก่การเข้าใจอย่างต่อเนื่อง
6. เนื้อร้องมีจำนวนหลายข้อ และลักษณะการเขียนเนื้อร้องยากแก่การอ่าน
7. ตัวหนังสือเล็กเกินไป
8. รูปเล่มของหนังสือเพลงไทยนมัสการไม่สะดวกในการใช้

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 จำนวน 4 คน พบว่า ลักษณะเฉพาะตัวของ เพลงไทยนมัสการที่เป็นปัญหาในการร้องและการนำมาใช้ของคริสตจักรมี 2 ประการ คือ

1. เพลงไทยนมัสการจำนวนมากมีระดับเสียงสูงเกินไป

2. เครื่องหมายประจำท่วงเสียงที่มีแฟล็ตและชาร์ป (Flat and Sharp) ที่มีจำนวนมาก ทำให้นักดนตรีไม่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้ เป็นสาเหตุให้คริสตจักรไม่ร้องและไม่ใช้เพลงบทนั้น ๆ

จากการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้ร่วมเป็นคณะกรรมการแก้ไข ปรับปรุง เพลงไทยนมัสการ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากสภาคริสตจักรในประเทศไทย และดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง เพลงไทยนมัสการ ตั้งแต่ปี ค.ศ.2003 เป็นต้นมา ประเด็นที่เป็นปัญหาและได้รับการแก้ไข ปรับปรุง คือ เรื่องระดับเสียงที่สูงเกินไปของเพลงไทยนมัสการ จำนวน 133 เพลง ได้ปรับบันไดเสียงให้ต่ำลง ในขณะเดียวกันก็สามารถแก้ปัญหาเรื่องเครื่องหมายประจำท่วงเสียงที่มีแฟล็ต และชาร์ปจำนวนมากซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเล่นเครื่องดนตรีและการร้องเพลงได้ไปในตัว

ผลที่เกิดขึ้นตามมา จากการเปลี่ยนมาใช้เพลงสั้นเป็นเพลงร้องในการนมัสการ ประกอบกับทัศนคติในทางลบต่อรูปแบบการเขียนโน้ตเพลงนมัสการทำให้การร้องเพลงประสานเสียงและคณะนักร้องประสานเสียง หรือคณะนักร้องคริสตจักรหายไปจากคริสตจักร เนื่องด้วยสาเหตุสำคัญคือ เพลงสั้นเป็นการร้องเฉพาะทำนอง (Melody) เท่านั้น การเขียนเพลงมีเพียงโน้ตทำนองเสียงเดียว และหนังสือเพลงสั้นส่วนใหญ่จะพิมพ์เฉพาะเนื้อร้องและคอร์ดกีตาร์กำกับเท่านั้น ทำให้โอกาสในการเรียนรู้และการฝึกหัดร้องเสียงประสานขาดหายไป

ผลการศึกษาด้านอิทธิพลแนวเพลงสมัยปัจจุบันและรูปแบบการนมัสการของกลุ่มหรือองค์กรที่ไม่สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 จำนวน 14 คน พบว่า เพลงสั้นที่อนุชนและคริสตจักรใช้ในปัจจุบันนำมาจาก

1. หนังสือเพลง Colors Song ขององค์กรเยาวชนไทยเพื่อพระคริสต์ (Thailand Youth for Christ) หรือที่เรียกกันว่า กลุ่มวาย.เอฟ.ซี.
2. เพลงสั้นของคริสตจักรแบปติส (สวันหลอ)
3. เพลงสั้นของคริสตจักรเพรสไบทีเรียน เกาหลี
4. เพลงสั้นของคริสตจักรในประเทศสิงคโปร์
5. เพลงสั้นของ The International Leadership College ประเทศออสเตรเลีย หรือที่เรียกกันว่า Hillsong
6. หนังสือเพลงบทเพลงชีวิต ของฝ่ายคริสเตียนศึกษาและบรรณศาสตร์
7. เพลงที่แปลมาจากเพลงภาษาอังกฤษ
8. เพลงที่แต่งขึ้นเอง

จากการศึกษาลักษณะและโครงสร้างของเพลงสั้น ที่อนุชนและคริสตจักรนำมาใช้ร้อง ในการนมัสการ ปรากฏรายละเอียดดังนี้

1. เพลงสั้นที่มีลักษณะสั้นคือ มีเนื้อร้องเพียงไม่กี่ประโยคใช้ทำนองซ้ำไปซ้ำมา
2. เพลงสั้นที่มีลักษณะยาว คือ มีจำนวนเนื้อร้องมากกว่า 2 ข้อ และมีท่อนร้องรับ
3. เพลงสั้นที่มีท่อนร้องรับที่มีความยาวมากกว่าข้อเนื้อร้อง
4. เพลงสั้นที่ข้อเนื้อร้องแต่ละข้อใช้ทำนองไม่เหมือนกัน
5. เพลงสั้นที่ข้อเนื้อร้องทุกข้อใช้ทำนองเดียวกัน แต่จำนวนคำในแต่ละข้อมีจำนวน คำและพยางค์ไม่เท่ากัน
6. เพลงสั้นบางเพลงมีข้อเนื้อร้องและท่อนร้องรับ แต่ยังมีท่อนพิเศษสั้น ๆ เป็นสะพาน เชื่อมระหว่างข้อเนื้อร้องและท่อนร้องรับ
7. เพลงสั้นบางเพลงมีท่อนที่เป็นสะพาน มีความยาวมากกว่าท่อนร้องรับ
8. เพลงสั้นบางเพลงมีข้อเนื้อร้องเพียงข้อเดียว แต่กลับมีท่อนร้องรับอยู่ด้วย
9. เพลงสั้นทุกเพลงจะเน้นความสำคัญเฉพาะทำนอง ไม่มีการประสานเสียง
10. เพลงสั้นจะใช้คอร์ดแปลก ๆ มากกว่าเมเจอร์คอร์ด (Major Chord) และไม่เนอร์คอร์ด (Minor Chord) เช่น เมเจอร์เซเว่นคอร์ด (Major Seven Chord) ไมเนอร์เซเว่นคอร์ด (Minor Seven Chord) อ็อกเมนเตดคอร์ด (Augmented Chord) ดิมินิชคอร์ด (Diminished Chord) นอกจากนี้ยังมีคอร์ดแปลก ๆ อื่น ๆ อีก เช่น คอร์ด 6 คอร์ด 2 คอร์ด 9 คอร์ด 11 และ คอร์ด 13 หรือแม้แต่คอร์ดที่ไม่อาจวิเคราะห์ได้ซึ่งเรียกว่า Non-harmonic Chord เป็นคอร์ดที่มีเสียงไม่ประสานกลมกลืนกัน ซึ่งเรียกว่า ดิสโซแนนซ์ (Dissonance)
11. จังหวะของเพลงสั้น นิยมใช้จังหวะซัด (Syncopation) มากกว่าจังหวะที่ทำให้รู้สึกถึงความเป็นจังหวะหนักและจังหวะเบาที่ชัดเจน

ลักษณะและโครงสร้างของเพลงสั้นเหล่านี้ ไม่ได้ถูกแต่งขึ้นตามกฎเกณฑ์เก่า ๆ แต่มีความเป็นอิสระตามใจผู้แต่ง ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของดนตรี อิมเพรสชันนิสต์ (Impressionism) คือ บรรยากาศของความเลือนราง คลุมเครือ ไม่ชัดเจน ต้องอาศัยจินตนาการ และองค์ประกอบอื่น ๆ เสริมเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของดนตรี เช่น เครื่องดนตรีไฟฟ้า อุปกรณ์เครื่องขยายเสียง รวมทั้งการแสดงท่าทางประกอบเพลง และการเต้นรำ ส่วนเพลงที่คริสตจักรและอนุชนคริสตจักรแต่งขึ้นเอง มีทั้งเพลงลูกทุ่ง ลูกกรุง (แต่งเฉพาะเนื้อร้องและยืมทำนองเพลงลูกกรุงมาใช้ประกอบ) และเพลงตามสมัยนิยมของวัยรุ่นยุคปัจจุบัน

จากการนำเพลงสั้นมาใช้ในการนมัสการ เป็นสาเหตุหนึ่งที่น่ามาซึ่งการใช้เครื่องดนตรีไฟฟ้า เช่น กีตาร์ไฟฟ้า คีย์บอร์ดไฟฟ้า และกลองชุด เพราะเป็นเครื่องดนตรีที่เหมาะสม

สอดคล้องกับลักษณะของเพลง ดนตรีและเพลง เป็นองค์ประกอบสำคัญของการนมัสการ แทบกล่าวได้ว่าเป็นการนมัสการด้วยดนตรีและเสียงเพลง รูปแบบการนมัสการเช่นนี้กำลังเป็นที่นิยมแพร่หลายในต่างประเทศที่เรียกกันว่า "คอนเสิร์ตนมัสการ" ผู้ให้สัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ได้ยกตัวอย่างคอนเสิร์ตนมัสการของกลุ่ม Hillsong Music Australia และกลุ่มนี้ได้เผยแพร่รูปแบบการนมัสการเช่นนี้ในรูปแบบของ ซีดี วีดีโอ คาสเซ็ท หนังสือเพลง และหนังสือคู่มือการนมัสการ ในขณะที่เดียวกันเยาวชนของกลุ่มและองค์กรต่าง ๆ ในประเทศไทย ที่ไม่ได้สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยต่างก็ใช้เพลงสั้นและรูปแบบการนมัสการเช่นนี้แทบทั้งสิ้น ซึ่งมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมกการนมัสการของคริสตจักรและอนุชนคริสตจักรของสภาคริสตจักรในประเทศไทยในเวลานี้ ผู้ให้สัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ได้ยกตัวอย่างกลุ่ม และองค์กรที่คริสตจักรและอนุชนคริสตจักรของสภาคริสตจักรในประเทศไทยนำมาเป็นแบบอย่างได้แก่ องค์กรเยาวชนไทยเพื่อพระคริสต์ กลุ่มทหารตำรวจคริสเตียนแห่งประเทศไทย และกลุ่มต่าง ๆ ที่มาจากคริสตจักรประเทศเกาหลี

รูปแบบการนมัสการเช่นนี้มีอิทธิพลต่ออนุชนทั้งในระดับอนุชนคริสตจักร อนุชนในโรงเรียน และอนุชนในมหาวิทยาลัย ลักษณะการเผยแพร่รูปแบบการนมัสการของกลุ่มและองค์กรเหล่านี้สามารถแยกออกได้ 2 ลักษณะ คือ

1. กลุ่มและองค์กรเหล่านี้นำมาเผยแพร่โดยตรง โดยนำมาในรูปแบบของการขอใช้สถานที่จัดการนมัสการและกิจกรรม พร้อมทั้งเชิญชวนอนุชนและสมาชิกคริสตจักรเข้าร่วมกิจกรรม
2. อนุชนและสมาชิกคริสตจักรไปร่วมการนมัสการกับกลุ่มและองค์กรเหล่านี้ และนำรูปแบบ วิธีการ กลับมาใช้ในกลุ่มของตนเองและคริสตจักรที่สังกัด นอกจากนี้จะให้ภายในกลุ่มของตนเองแล้ว ยังได้เผยแพร่ต่อไปยังกลุ่มอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะกลุ่มอนุชนในโรงเรียน

ผลการศึกษาด้านระบบการจัดการเรื่องดนตรีคริสตจักร

จากผลการศึกษาด้านความรู้ ความเข้าใจ เรื่องเพลงนมัสการ ที่พบว่าคริสตจักรขาดความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพลงนมัสการ ขาดความรู้เรื่องเอกลักษณ์และรูปแบบเพลงนมัสการ ขาดความรู้เรื่องประวัติความเป็นมาของเพลงนมัสการและการนำมาใช้ คริสตจักรไม่สามารถแยกแยะระหว่างความเป็นเพลงนมัสการและเพลงสั้น คริสตจักรร้องเพลงไทยนมัสการได้จำนวนน้อย ส่วนเพลงที่สามารถร้องได้ก็ยังไม่ถูกต้องตามโน้ตและยังไม่ได้รับการแก้ไข มีสาเหตุมาจากคริสตจักรขาดบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถเรื่องดนตรีคริสตจักร ขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญและทักษะการเล่นเครื่องดนตรี ในขณะที่ลักษณะของเพลงไทยนมัสการจำนวนหนึ่งเป็นเพลงที่ยากแก่การร้องและการเล่นเครื่องดนตรี

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ได้รับทราบข้อมูลที่เป็นสาเหตุในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ 2 ประการ คือ

1. ไม่มีหน่วยงานดูแลรับผิดชอบพันธกิจด้านดนตรีคริสตจักร ในระดับสภาคริสตจักรในประเทศไทยโดยตรง เหมือนเช่นในอดีตที่เคยมีคณะกรรมการดนตรีสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่เป็นหน่วยงานหลัก และรับผิดชอบโดยตรงทั่วประเทศ

2. ระบบการเรียนการสอน วิชาดนตรีคริสตจักร ของคณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ ยังไม่อาจผลิตผู้นำคริสตจักรที่มีความรู้ ความสามารถ ด้านดนตรีคริสตจักรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพียงพอ

ผลการศึกษาเรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบพันธกิจด้านดนตรีคริสตจักรในระดับสภาคริสตจักรในประเทศไทย

สภาคริสตจักรในประเทศไทยเคยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลเรื่องดนตรีคริสตจักร ในรูปของคณะกรรมการ เรียกว่า คณะกรรมการดนตรีสภาคริสตจักรในประเทศไทย จากการศึกษารายงานการดำเนินงานของคณะกรรมการดนตรีสภาคริสตจักรในประเทศไทยระหว่างปี ค.ศ. 1966-1970 ทำให้ทราบว่าในช่วงระยะเวลานั้น สภาคริสตจักรในประเทศไทยมีบุคลากรที่เป็นผู้นำด้านดนตรีคริสตจักรจำนวนมากดังรายชื่อต่อไปนี้

ดอซี แบรดเบิร์น, แอน คาเรลล, รูด แคตวอลลาเตอร์, โจน ยูแบงค์, ริดซาร์ด เกอร์กอร์, หลุยส์ กิฟฟิน และ อีดิธ แมคคาธี นอกจากนี้ยังปรากฏรายชื่ออาจารย์ผู้สอนดนตรีในแผนกดนตรีคริสตจักรของวิทยาลัยพระคริสตธรรม ได้แก่ เจอร์ ดีค, เดวิด ฮันลเบอร์เกอร์, เอลมา รากีซา, อีดิธ ดีค, รูด บูรเวอร์, ดอซี แบรดเบิร์น, โลอิส โคยามา, เวอจินเนีย จัดด์, เบทซี กุยเยอร์, แคร์รี่ เจ. คอบสัน, แอนนา แครล, โดโรเธีย โรเบิร์ต, แคโรลีน คิงส์ลีย์ และ โจน ยูแบงค์ ส่วนผู้นำที่เป็นคนไทยรุ่นใหม่ ได้แก่ อูมา เจริญทรัพย์, ประทิน แสงสว่าง, รัชนี ลาวัลย์, อำไพ กลิ่นหอม, ณรงค์ สันติสุข, ไววิทย์ สุริยะคำ, เทียมจิตต์ สิทธิยศ, จิราพร นามวงศ์กา, จันทรทิพย์ ใจน้อย, ทรง คำร้อง, วิญญู ตูลานนะ, ประทวน กิจวัฒนา, อัมระรงค์ วงศ์เขียว, ขวัญใจ กองพรหม และ รุจี ตั้งแสงอาทิตย์ นอกจากนี้ยังระบุชื่อบุคคลที่สละเวลาและความสามารถช่วยเหลืองานด้านดนตรีคริสตจักรได้แก่ อีดี ดีค, ประพิศ กุวานนท์, ภิญญู ณ นคร, ประกาย นนทวาสี, หมวก ไชยลังการณ, พิษณุ อรรถมัญญ์, ฟรานซิส ซีลี และ บาบารา เอลเดอร์

ส่วนรายชื่อคณะกรรมการดนตรีสภาคริสตจักรในประเทศไทยประจำปีค.ศ.1970 ประกอบด้วย

แคโรลีน	คิงส์ฮิลล์	ประธานกรรมการ
ไลภา	อมาตยกุล	กรรมการ
ศรีทอง	อารีวงศ์	กรรมการ
วารุณี	ดีตันนา	กรรมการ
พะยอม	ดวงเนตร	กรรมการ
สุรพล	ภูประพันธ์	กรรมการ
บัณฑิต	วัฒนาพร	กรรมการ
แมรี่	เซฟี่	กรรมการ
เจอรี่	ดีค	กรรมการ
เอเลน	หลุยส์	กรรมการ
โรเบิร์ตต้า	หลุยส์	กรรมการ
จินนี่	จัดด์	กรรมการ
แอนนิต้า	ยังกิ้น	กรรมการ

กิจกรรมต่าง ๆ ที่คณะกรรมการดนตรีสภาคริสตจักรในประเทศไทยได้ดำเนินงานปรากฏดังนี้

1. การจัดอบรมและสัมมนาดนตรีคริสตจักรให้แก่สมาชิกคริสตจักรทั่วไป ผู้นำคริสตจักรทั่วประเทศ และศิษย์เก่าแผนกดนตรีคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1967-1970 จำนวน 11 ครั้ง ที่กรุงเทพฯ เพชรบุรี ราชบุรี ลำปาง เชียงใหม่ และน่าน

2. การแต่งตั้ง คุณประทวน กิจวัฒนาเป็น “นายดนตรี” ด้วยความร่วมมือของแผนกซูซีพชนบท บทบาทหน้าที่ของ นายดนตรี คือ สอนดนตรีให้แก่ครูสอนรวีวารศึกษาและเด็กนักเรียนรวีวารศึกษา ช่วยงานและสอนคณะนักร้องคริสตจักร สอนสมาชิกให้รู้จักเพลงนมัสการ นำการร้องเพลง และจัดอบรมให้แก่คริสตจักร มีพิธีแต่งตั้งที่คริสตจักรที่ 1 เชียงใหม่ ปี ค.ศ.1970 และนายดนตรีได้เริ่มงานที่ลำปาง เชียงใหม่ แพร่ นครปฐม น่าน และแม่สะเรียง

3. ผลิตเพลงร้องเพื่อจำหน่ายแก่คริสตจักรโดยไม่จำกัดจำนวน โดยสามารถสั่งได้จาก

3.1 คลังสมุดคริสเตียน สำนักงานสภาคริสตจักรในประเทศไทย

3.2 คุณไลภา อมาตยกุล สำนักงานคณะดีไซเปิล

3.3 คลังสมุดคริสเตียน มุมถนนพัฒนาพงศ์ ติดกับโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน

4. เพลงคริสตมาสภาษาอังกฤษและภาษาไทย ติดต่อกันได้ที่คุณลัดดา คาระวานนท์ สำนักงานสภาคริสตจักรในประเทศไทย เพลงร้องของคณะกรรมการดนตรี สภาคริสตจักรในประเทศไทย ได้ส่งไปยังประเทศพม่า และตัวอย่างเพลงได้ส่งไปถึงกรุงไคโร ประเทศอียิปต์

5. การจัดอุปกรณ์ดนตรีและเพลงใหม่ ให้แก่คริสตจักรทั้งในเมืองและชนบท ในเดือนเพลง หรือเดือนดนตรี ที่จัดขึ้นในเดือนกรกฎาคมของทุกปีมาตั้งแต่ ปี ค.ศ.1961 โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

6. การจัดการประกวดกลอนและทำนองเพลง ใน ปี ค.ศ.1969 มีผู้ส่งบทประพันธ์เข้าประกวดทั้งหมด 27 คน จำนวน 105 เพลง และได้มอบรางวัลแก่ผู้ชนะการประกวดที่คริสตจักรที่ 4 กรุงเทพฯ เดือนกันยายน 1969

7. สนับสนุน ส่งเสริม พันธกิจด้านดนตรีคริสตจักรแก่คริสตจักร โรงเรียน และแผนกดนตรีคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม อาทิเช่น

- 1) สนับสนุนให้เข้าร่วมร้องเพลงกับคณะนักร้องกรุงเทพฯ ผสมที่กรุงเทพฯ
- 2) สนับสนุน ส่งเสริม คณะนักร้องกลีบลำ ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
- 3) สนับสนุนการสัมมนา Carl Orff Rhythm Method โดยคุณ จันทร์เที่ยง ใจน้อย และบาบารา เอลเดอร์
- 4) ให้ความรู้และแนะนำเรื่องต่างๆคือ โสตทัศนศึกษา การฝึกเสียง วิธีประพันธ์เพลง การประชาสัมพันธ์และการบริหาร

ปัญหาของคณะกรรมการดนตรีสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่ปรากฏในรายงานคือ เรื่องการได้รับเงินอุดหนุนจากสภาคริสตจักรในประเทศไทยน้อยลงทุกปี

ผลการศึกษาด้านระบบการเรียนการสอนวิชาดนตรีคริสตจักร

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 และกลุ่มบุคคลที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมบางส่วน ได้กล่าวถึง การเรียนการสอนวิชาดนตรีคริสตจักร ของสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยมุ่งเป้าไปที่คณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ ซึ่งเป็นสถาบันหลักในการผลิตผู้รับใช้พระเจ้า ที่มีการสอนวิชาดนตรีคริสตจักรว่า บัณฑิตที่จบจากคณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี รุ่นหลัง ๆ ซึ่งหมายถึง บัณฑิตที่เรียนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศึกษา ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1995 (พ.ศ.2538) เป็นต้นมา ขาดความชำนาญและทักษะในการเล่นเครื่องดนตรี ขาดความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเรื่องดนตรีคริสตจักรโดยเฉพาะเรื่องเพลงนมัสการ ร้องเพลงไทยนมัสการได้จำนวนน้อย ขาดความมั่นใจในการร้องเพลงไทยนมัสการ คณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารีควรมีแผนกดนตรีคริสตจักร หรือหลักสูตรดนตรีคริสตจักรโดยตรงเหมือนเช่นใน

อดีต ควรมีการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีคริสตจักร ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ผู้สอนดนตรีคริสตจักร นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนดนตรีคริสตจักรควรมีความรู้ด้านศาสนศาสตร์ด้วย

จากการศึกษารายละเอียดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศึกษา ของคณะศาสตร์แม่คึกลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ ระหว่างปี ค.ศ.1995-2004 (พ.ศ.2538-2547) พบว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเน้นการผลิตบัณฑิตด้านศาสนศาสตร์โดยตรง ไม่ได้มุ่งเน้นผลิตนักดนตรีคริสตจักร วิชาดนตรีคริสตจักรเป็นเพียงวิชาเสริมที่เรียกว่า เสริมพันธกิจ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรปรากฏดังนี้

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจทางด้านคริสต์ศาสนศึกษาอย่างลึกซึ้ง
2. เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกของบัณฑิตในการใช้วิชาชีพคริสต์ศาสนศึกษาในการพัฒนาสังคม โดยอาศัยศาสนธรรมเป็นหลักการสำคัญ

3. เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาคริสต์ศาสนศึกษาให้กว้างขึ้นและเป็นระบบ รายวิชาดนตรีคริสตจักรมีทั้งหมด 19 วิชา จำนวน 12 หน่วยกิต จัดอยู่ในกลุ่มวิชาเอกเลือก ต่อมาเมื่อมีการปรับปรุงหลักสูตรและมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 2005 (พ.ศ.2548) เป็นต้นไป วัตถุประสงค์ของหลักสูตรก็ยังคงเน้นการผลิตบัณฑิตด้านศาสนศาสตร์เช่นเดิม โดยแยกเป็น 3 สายวิชาได้แก่ 1) สายวิชาอภิปาลศิลป์ 2) สายวิชาคริสเตียนศึกษา และ 3) สายวิชาประกาศเผยแพร่และสร้างสาวก โดยมีวัตถุประสงค์หลักสูตรดังนี้

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจทางด้านคริสต์ศาสนศึกษาอย่างลึกซึ้ง
2. เพื่อผลิตบัณฑิตที่เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิต
3. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการใช้วิชาชีพด้านคริสต์ศาสนศึกษาในการพัฒนาตนเอง คริสตจักรและสังคม

4. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูงต่อไป

ส่วนรายวิชาดนตรีคริสตจักรในกลุ่มวิชาแกนมีจำนวน 9 วิชา จำนวน 5 หน่วยกิตและในกลุ่มวิชาเลือกเสรีเป็นวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีโดยเลือกเรียนจากเครื่องดนตรี 2 ชนิด คือ คีย์บอร์ด และกีตาร์ จำนวน 6 หน่วยกิต ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอนมีจำนวน 3 คน และ 1 ในจำนวน 3 คนไม่ได้จบการศึกษาด้านดนตรีคริสตจักรโดยตรง แต่จบการศึกษาด้านดนตรีจากสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ ส่วนอีก 2 คน จบการศึกษาด้านดนตรีคริสตจักรโดยตรง แต่กำลังจะเกษียณอายุการทำงาน หลังจากปีการศึกษา 2548 และ 2549 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าข้อจำกัดในการเรียนวิชาดนตรีคริสตจักรที่สำคัญคือนักศึกษาสาขาวิชาคริสต์ศาสนศึกษาไม่มีพื้นฐานด้านดนตรีมาก่อนประกอบกับระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาเพียง 4 ปีซึ่งไม่พอเพียง และวิชาดนตรีคริสตจักรเป็นเพียงวิชาเสริมพันธกิจ ดังนั้น

บัณฑิตสาขาวิชาคริสต์ศาสนศึกษาจึงไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องดนตรีคริสตจักรอย่างลึกซึ้ง และไม่อาจเป็นผู้ชำนาญและมีทักษะในการเล่นเครื่องดนตรีอย่างดีเยี่ยมตามความคาดหวังและความต้องการของคริสตจักร

ผลการศึกษาด้านการรับศิษยาภิบาลประจำของคริสตจักร

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ทำให้พบว่าคริสตจักรบางแห่งมีศิษยาภิบาลที่ไม่ได้จบการศึกษาด้านศาสนศาสตร์จากสถาบันศาสนศาสตร์ของสภาคริสตจักรในประเทศไทย และศิษยาภิบาลเหล่านี้ไม่ใช่เพลงไทยนมัสการในการนมัสการ ใช้เฉพาะเพลงสั้น อีกทั้งรูปแบบการนมัสการก็ไม่เป็นไปตามแนวทางและวิธีปฏิบัติของสภาคริสตจักรในประเทศไทย ปัญหานี้ไม่ใช่ความบกพร่องและผิดพลาดในระดับคริสตจักรเท่านั้น แต่เป็นปัญหาในระดับคริสตจักรภาคและระดับนโยบายของสภาคริสตจักรในประเทศไทยด้วย ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้จากหน่วยงานศิษยาภิบาล ทำให้ทราบว่าตำแหน่งผู้นำคริสตจักรของสภาคริสตจักรในประเทศไทยประกอบด้วยตำแหน่งดังนี้

1. ศิษยาภิบาล
2. รักษาการศิษยาภิบาล
3. ผู้ช่วยศิษยาภิบาล

ตำแหน่งศิษยาภิบาล หมายถึงผู้ที่จบการศึกษาด้านศาสนศาสตร์จากสถาบันของสภาคริสตจักรในประเทศไทยส่วนตำแหน่งรักษาการศิษยาภิบาลและตำแหน่งผู้ช่วยศิษยาภิบาล หมายถึงผู้ที่จบการศึกษาด้านศาสนศาสตร์จากสถาบันที่ไม่ได้สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ข้อมูลสถิติศิษยาภิบาล รักษาการศิษยาภิบาลและผู้ช่วยศิษยาภิบาลของสภาคริสตจักรในประเทศไทย ณ วันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ.2005 จากจำนวนศิษยาภิบาล รักษาการศิษยาภิบาล และผู้ช่วยศิษยาภิบาล ที่ทำงานประจำคริสตจักรต่างๆ จำนวน 913 คน แยกรายละเอียดได้ดังนี้

1. ศิษยาภิบาล จำนวน 597 คน
2. รักษาการศิษยาภิบาล จำนวน 140 คน
3. ผู้ช่วยรักษาการศิษยาภิบาล จำนวน 176

ผู้นำคริสตจักรที่จบการศึกษาด้านศาสนศาสตร์จากสถาบันของสภาคริสตจักรในประเทศไทยคิดเป็นร้อยละ 65.39 และผู้นำคริสตจักรที่จบการศึกษาด้านศาสนศาสตร์ จากสถาบันที่ไม่ได้สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยคิดเป็นร้อยละ 34.61

ตารางที่ 4.3 สถิติศิษยาภิบาล รักษาการศิษยาภิบาล ผู้ช่วยศิษยาภิบาล ศิษยาภิบาลใหม่ และศิษยาภิบาลที่เป็นศาสนากรณ์ ณ วันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ.2005

สถิติ ศบ. / รศบ. / ผศบ.					หมายเหตุ	
ภาค	ศบ.	รศบ.	ผศบ.	ยอดรวม	ศบ.ใหม่ ปี 2005	ศบ.ที่เป็น ศาสนากรณ์
1	36	0	0	36	5	12
2	39	26	5	70	2	15
3	12	3	4	19	0	4
4	8	2	3	13	0	3
5	7	1	0	8	0	3
6	45	13	7	65	1	17
7	31	40	45	116	15	17
8	3	0	2	5	0	1
9	6	1	0	7	0	1
10	17	13	11	41	5	3
11	3	3	1	7	1	0
12	102	0	76	178	8	18
13	8	6	3	17	0	2
14	3	0	0	3	0	2
15	17	0	1	18	2	5
16	5	16	2	23	2	0
17	1	14	-	15	2	0
18	57	0	3	60	8	3
19	132	2	13	147	14	48
รวม	532	140	176	848	65	154

จากการศึกษาพบว่า ไม่ใช่เฉพาะผู้นำคริสตจักรที่จบจากสถาบันที่ไม่ได้สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยเท่านั้นที่ให้เพลิงสั้นในการนมัสการและไม่ใช้รูปแบบการนมัสการ

ของสภาคริสตจักรในประเทศไทย ผู้นำคริสตจักรที่จบการศึกษาจากสถาบันของสภาคริสตจักรในประเทศไทยจำนวนหนึ่งกำลังเปลี่ยนไปใช้เพลงสั้นในการนมัสการ และไม่ใช้รูปแบบการนมัสการของสภาคริสตจักรในประเทศไทยด้วยเช่นกัน สาเหตุสำคัญอีกประการ คือ การที่คริสตจักรไม่มีศิษยาภิบาลประจำ ส่งผลต่อการใช้เพลงร้องในการนมัสการ ทำให้คุณภาพและปริมาณการร้องเพลงไทยนมัสการลดน้อยลงเนื่องจากอนุชนหันไปใช้เพลงสั้นซึ่งร้องได้ด้วยคามั่นใจ

ผลการศึกษาด้านการจัดการการนมัสการของคริสตจักร

ผู้ให้สัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ท่านหนึ่งได้แสดงทัศนะและเปรียบเทียบการจัดการการนมัสการของคริสตจักร ประมาณ ปี ค.ศ.1970 กับการจัดการการนมัสการของคริสตจักรในยุคปัจจุบันว่า การจัดการนมัสการในสมัยก่อนนั้นโดยเฉพาะการนมัสการเช้าวันอาทิตย์จะเป็นการนมัสการรวมของทุกคนในคริสตจักร ทั้งเด็กเล็ก อนุชน ผู้ใหญ่ และผู้อาวุโส ส่วนการจัดชั้นเรียนรวีวารศึกษาเด็ก-อนุชน และชั้นเรียนพระคัมภีร์ผู้ใหญ่จะจัดก่อนเวลานมัสการ เมื่อถึงเวลานมัสการทุกคนจะมาพร้อมนมัสการพระเจ้าโดยพร้อมเพรียงกัน แต่ในปัจจุบันคริสตจักรจัดชั้นเรียนรวีวารศึกษาเด็กและอนุชน พร้อมกับเวลาการนมัสการของคริสตจักร เด็กและอนุชนไม่มีโอกาสร่วมนมัสการกับคริสตจักร ทำให้ขาดการอบรม ปลูกฝังการร้องเพลงนมัสการ การใช้เพลงนมัสการในการนมัสการ และรูปแบบการนมัสการของสภาคริสตจักรในประเทศไทย นอกจากนี้มีคริสตจักรบางแห่งอนุญาตให้อนุชนแยกออกไปจัดการนมัสการตามลำพัง ในเวลาเดียวกับการนมัสการของคริสตจักร และให้อิสระในการจัดการนมัสการ ไม่ได้เคร่งครัดในเรื่องการใช้เพลงร้องและรูปแบบการนมัสการ นับเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้เพลงร้องในการนมัสการ การอนุญาตให้อนุชนแยกออกมาจัดการนมัสการเองตามลำพังเป็นการสร้างความรู้สึกและความเข้าใจว่าอนุชนสามารถจัดตั้งคริสตจักรอนุชนต่างหาก นอกเหนือจากเป็นเพียงการจัดการนมัสการของอนุชน ดังนั้นอนุชนจึงสร้างระบบ ระเบียบ การจัดการขึ้นมาใหม่ เป็นระบบและกลไกที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยเฉพาะระบบการอภิบาลด้านจิตวิญญาณ มีการสอนพระคัมภีร์ภายในกลุ่มกันเอง มีระบบอบรมดูแลผู้เชื่อใหม่ ติดตามผล ดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน เป็นอย่างดี อนุชนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาพระคัมภีร์ อธิษฐาน นมัสการพระเจ้า และขยันขันแข็งในกิจกรรมการประกาศ ผลของพฤติกรรมเช่นนี้จะสะท้อนออกมาอย่างชัดเจนว่า อนุชนเน้นกิจกรรมเฉพาะด้านธรรมชีวิตและมิตรภาพ แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านฉันทะภาวะและเผื่อแผ่ไพศาล ซึ่งขัดกับนโยบายของสภาคริสตจักรในประเทศไทยในเรื่องการพัฒนาอนุชนโดยเน้นการพัฒนาและส่งเสริมพันธกิจหลัก 4 ด้านคือ ธรรมชีวิต มิตรภาพ ฉันทะภาวะและเผื่อแผ่ไพศาล

ผลการศึกษาด้านระบบการเรียนการสอนคริสเตียนศึกษา

ผลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ทำให้พบว่า การเรียนการสอนคริสเตียนศึกษาทุกระดับไม่ใช่เพลงนมัสการ แต่นิยมใช้เฉพาะเพลงสั้น เริ่มตั้งแต่การสร้างหลักสูตรและตำรา การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ระดับโรงเรียน และระดับคริสตจักร ผลการศึกษาในรายละเอียดปรากฏดังนี้

1. หลักสูตรและตำราสอนคริสเตียนศึกษาไม่ได้รับเรื่องการใช้เพลงนมัสการ ในกรณีนี้ผู้รับผิดชอบในการสร้างหลักสูตรและตำราสอนคริสเตียนศึกษา ฝ่ายคริสเตียนศึกษาและบรรณศาสตร์ ได้กล่าวว่า ในการสร้างหลักสูตรคริสเตียนศึกษาโดยเฉพาะหลักสูตรรวีวารศึกษา ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องเพลงนมัสการ แต่คำนึงถึงเด็กนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งส่วนใหญ่นับถือพุทธศาสนา และคำนึงถึงเรื่องจิตวิทยาเด็กเป็นหลัก

2. จากการศึกษารายละเอียดของเนื้อหาวิชาของรายวิชาคริสเตียนศึกษาของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศึกษา คณะศาสนศาสตร์แมคคิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ ระหว่าง ปี ค.ศ.1995-2004 (พ.ศ.2538-2547) จำนวน 8 วิชา พบว่า เนื้อหาทั้งหมดเป็นเรื่องเกี่ยวกับ เทววิทยา การสอนพระคัมภีร์แบบต่าง ๆ การศึกษาจิตวิทยา พัฒนาการทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านศาสนาของเด็กวัยต่าง ๆ การศึกษาลักษณะของเยาวชน การศึกษา ลักษณะของวัยผู้ใหญ่ การศึกษาวิธีการสอน การเตรียมการสอน การวิเคราะห์หลักสูตรคริสเตียนศึกษาของเด็ก อนุชน และผู้ใหญ่ การฝึกเขียนหลักสูตรคริสเตียนศึกษา การศึกษาความหมายและความสำคัญของสื่อการสอน ตลอดจนการผลิตสื่อการสอนคริสเตียนศึกษา

จากรายละเอียดของรายวิชาคริสเตียนศึกษาดังกล่าว ทำให้เห็นว่าวิชาคริสเตียนศึกษาไม่มีเรื่องเกี่ยวกับดนตรีเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาคริสเตียนศึกษาของคณะศาสนศาสตร์แมคคิลวารีท่านหนึ่งทำให้ทราบว่า ในตำราเรียนคริสเตียนศึกษา ไม่มีหัวข้อคริสเตียนศึกษากับดนตรี มีเฉพาะเรื่องคริสเตียนศึกษากับการนมัสการ ส่วนในการสอนจริงอาจมีการใช้เพลงเพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียนเท่านั้น โดยใช้เพลงสั้นและเพลงนมัสการ ในสัดส่วนครึ่งต่อครึ่ง และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนคริสเตียนศึกษาอีกท่านหนึ่งทำให้ทราบว่า การใช้ดนตรีและเพลงนมัสการในวิชาคริสเตียนศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยถึงระดับน้อย ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาหญิงชั้นปีที่ 4/2548 จำนวน 2 คน เคยผ่านการเรียนวิชาคริสเตียนศึกษามาครบทุกวิชาแล้วได้กล่าวเพิ่มเติมว่า หากต้องใช้เพลงในการสอนคริสเตียนศึกษา นักศึกษาจะใช้เฉพาะเพลงสั้นเท่านั้น เพราะสั้นและสนุก นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ได้กล่าวถึง รายวิชาคริสเตียนศึกษาในอดีตว่า มีการเรียนการสอนเรื่องดนตรี

ในวิชาคริสเตียนศึกษาด้วยและจากการศึกษารายวิชาคริสเตียนศึกษา ของหลักสูตร อนุปริญญาศาสนศาสตร์ ระหว่างปี ค.ศ.1984 -1985 (พ.ศ.2527 - 2528)พบว่ามิวิชาคริสเตียน ศึกษาวิชาหนึ่งที่สอนเกี่ยวกับเรื่องดนตรีคือ วิชา TM.271Christian Education 2.

3. การสอนคริสเตียนศึกษาในคริสตจักร โดยเฉพาะชั้นเรียนรวีวารศึกษาเด็ก จะใช้ เฉพาะเพลงสั้นเท่านั้น จากการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ซึ่งมี หน้าที่สอนรวีวารศึกษาเด็กในคริสตจักร ทำให้ทราบว่าผู้ที่สอนรวีวารศึกษาเด็กไม่เคยมีความคิด ที่จะใช้เพลงนมัสการในการสอนรวีวารศึกษาเด็กเลย เพลงนมัสการกับการสอนรวีวารศึกษาเด็ก เป็นเรื่องที่ห่างไกลกันมาก สาเหตุหนึ่งที่เชื่อมโยงมาถึงกรณีปัญหานี้คือ ครูสอนรวีวารศึกษาเด็ก ในปัจจุบันส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการอบรมการเป็นครูสอนรวีวารศึกษามาก่อนและครูส่วนใหญ่อยู่ในวัยอนุชน

ปัจจัยสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงการใช้เพลงร้องในการนมัสการ

จากการศึกษาในครั้งนี้ นอกจากจะพบสาเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้เพลง ร้องในการนมัสการแล้ว ยังพบว่าปัจจัยสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงการใช้เพลงร้องในการ นมัสการของคริสตจักรและอนุชนคริสตจักร ทำให้คริสตจักรและอนุชนคริสตจักรเข้าใจว่าการใช้ เพลงสั้นในการนมัสการและรูปแบบการนมัสการที่ไม่ได้อยู่ในแนวทางและวิธีปฏิบัติของสภา คริสตจักรในประเทศไทย เป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ ไม่ได้ผิดหลักศาสนศาสตร์หรือทำให้เกิด ความเสียหายใด ๆ ปัจจัยสนับสนุนดังกล่าวปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การที่ฝ่ายศาสนกิจของโรงเรียนเปิดโอกาสให้กลุ่มอนุชนที่รับอิทธิพลการใช้เพลงสั้น และรูปแบบการนมัสการจากองค์กรเยาวชนไทยเพื่อพระคริสต์เข้ามาทำกิจกรรม และเป็นผู้นำ กลุ่มกิจกรรมนักเรียนคริสเตียนในโรงเรียน ถึงแม้อนุชนเหล่านั้นจะเป็นอนุชนคริสตจักรในสังกัด สภาคริสตจักรในประเทศไทยก็ตาม ทำให้นักเรียนคริสเตียนที่เป็นอนุชนจากคริสตจักรต่าง ๆ นำวิธีการเช่นนี้กลับไปใช้ในคริสตจักรที่ตนเองสังกัดเนื่องจากเข้าใจว่าโรงเรียนสนับสนุนการใช้ เพลงสั้นในการนมัสการ

2. บทบาทและศักยภาพของฝ่ายเยาวชนสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่ไม่สามารถ ลงไปทำงานกับอนุชนในคริสตจักร เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีจำนวนจำกัดแต่ต้องดูแลงานทั่วประเทศ ประกอบกับโครงสร้างของฝ่ายเยาวชนเป็นโครงสร้างที่ปรับปรุงใหม่ ทำให้การทำงานยังไม่ สะดวกและคล่องตัว และยอมรับว่ากลุ่มและองค์กรที่ไม่ได้สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยเฉพาะองค์กรเยาวชนไทยเพื่อพระคริสต์กำลังปฏิบัติการเชิงรุก ทั้งในโรงเรียนและใน คริสตจักร ในขณะที่ฝ่ายเยาวชนกระทำได้เพียงปฏิบัติการเชิงรับ โดยพยายามนำอนุชนกลับมา

อยู่ในแนวทางของสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยการใช้เพลงสั้นในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนการนมัสการทางฝ่ายเยาวชนยังใช้เพลงนมัสการ แต่สัดส่วนการใช้เพลงนมัสการน้อยกว่าการใช้เพลงสั้น

3. การใช้เพลงร้องในการทำพันธกิจของฝ่ายเผยแผ่พระกิตติคุณสภาคริสตจักรในประเทศไทย ปรากฏว่าฝ่ายเผยแผ่พระกิตติคุณใช้เพลงสั้นในสัดส่วนที่มากกว่าเพลงนมัสการ เนื่องจากคริสตจักรส่วนใหญ่ใช้เพลงสั้นและเพื่อให้คริสตจักรตอบสนองต่อการทำงานของฝ่ายเผยแผ่พระกิตติคุณเอง ทางฝ่ายเผยแผ่พระกิตติคุณจึงใช้เพลงสั้นในสัดส่วนที่มากกว่าเพลงนมัสการ ในกรณีนี้ผู้ให้สัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 กล่าวว่า ฝ่ายเผยแผ่พระกิตติคุณแสดงความเห็นดี เห็นชอบด้วยที่คริสตจักรใช้เพลงสั้นในการนมัสการ

4. พฤติกรรมตัวอย่างของวงดนตรีกลุ่มผู้รับใช้พระเจ้า คณะศิษยาภิบาล คริสตจักรภาคที่ 1 ที่รวมตัวกันตั้งวงดนตรีเพื่องานประกาศฟื้นฟู โดยใช้เพลงสั้น เป็นที่นิยม ชื่นชอบและประทับใจโดยทั่วไป แต่เมื่อถึงเวลาร้องเพลงนมัสการ นักดนตรีต่างผลัดจากเครื่องดนตรีเดินลงจากเวทีเหลือไว้เพียงผู้เล่นคีย์บอร์ดคนเดียว ซึ่งสร้างความเข้าใจว่า แม้แต่ศิษยาภิบาลยังนิยมเพลงสั้น และวงดนตรีเครื่องไฟฟ้า แต่ไม่นิยมและถนัดในการเล่นเพลงนมัสการ จึงไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการเล่นและร้องเพลงนมัสการเท่ากับเพลงสั้น สมาชิกในวงดนตรีท่านหนึ่งได้อธิบายว่า สมาชิกในวงเล่นเพลงนมัสการบทนั้นไม่ได้ เพราะไม่รู้ล่วงหน้ามาก่อนและไม่ได้ซ้อมเลยต้องให้ผู้เล่นคีย์บอร์ดบรรเลงแต่ผู้เดียว

5. การแสดงความคิดเห็นของผู้มีระดับสูงของคริสตจักรภาคต่อการใช้เพลงสั้นและรูปแบบการนมัสการของคริสตจักรที่ไม่ได้อยู่ในแนวทางและวิถีปฏิบัติของสภาคริสตจักรในประเทศไทยว่า "ดี" ทำให้คริสตจักรเข้าใจว่าการใช้เพลงสั้นในการนมัสการและรูปแบบการนมัสการที่คริสตจักรกำลังกระทำอยู่ไม่ได้ผิดหลักศาสนศาสตร์ และไม่ได้สร้างความเสียหายหรือส่งผลเสียประการใด

6. การแสดงความคิดเห็นของศาสนาจารย์ ศิษยาภิบาลคริสตจักร ต่อการใช้เพลงสั้นและรูปแบบการนมัสการของกลุ่มและองค์กรต่าง ๆ ที่ไม่ได้สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่เข้ามาขอใช้สถานที่ของคริสตจักรในการจัดการนมัสการและกิจการว่า ถึงแม้รูปแบบการนมัสการจะแตกต่างกัน แต่ก็นมัสการพระเจ้าองค์เดียวกัน ทำให้ผู้นั้นเข้าใจว่าการใช้เพลงสั้นในการนมัสการและรูปแบบการนมัสการที่ไม่อยู่ในแนวทางและวิถีปฏิบัติของสภาคริสตจักรในประเทศไทย ก็สามารถปฏิบัติต่อไปได้

7. แนวความคิดในการดัดแปลงรูปแบบการนมัสการของสภาคริสตจักรในประเทศไทย เพื่อประยุกต์ใช้กับกลุ่มอนุชน ของวิทยากร ของกลุ่มปฏิบัติการเรื่อง ดนตรีกับการนมัสการ ใน

โครงการวันระลึกเยาวชน Unity 2005 เป็นแรงสนับสนุนให้อุชนสามารถใช้เพลงสั้นในการนมัสการได้อย่างเต็มที่เนื่องจากแนวทางประยุกต์ใช้ที่วิทยากรนำเสนอเป็นรูปแบบเดียวกับรูปแบบการนมัสการของกลุ่มและองค์กรที่ไม่ได้สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยเฉพาะการนำเอาสันทนากการและนันทนาการมารวมไว้ในการนมัสการ ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ได้ให้คำจำกัดความรูปแบบการนมัสการดังกล่าวว่า "คริสตบันเทิง"

ผลของการศึกษาด้านผลของการเปลี่ยนแปลงการใช้เพลงร้องในการนมัสการ ต่องานคริสตจักรและงานศาสนกิจที่เกี่ยวข้อง

1. แนวโน้มที่คริสตจักรจะเลิกใช้ไทยเพลงนมัสการในอนาคตค่อนข้างชัดเจนเนื่องจากคุณภาพและปริมาณการร้องและการใช้เพลงนมัสการของคริสตจักรลดน้อยลงเรื่อย ๆ อุชนในปัจจุบันไม่รู้จักเพลงนมัสการ เพราะใช้เฉพาะเพลงสั้นในขณะที่คริสตจักรนิยมนำเพลงสั้นมาใช้ร้องก่อนการนมัสการ และค่อย ๆ ขยับขยายเข้าสู่งานนมัสการ มีการใช้ทั้งเพลงสั้นและเพลงนมัสการในการนมัสการคราวเดียวกันมีการใช้เพลงสั้นและเพลงนมัสการในการนมัสการวันอาทิตย์สลับกันไป ในขณะที่การสอนคริสเตียนศึกษาโดยเฉพาะชั้นเรียนรวีวารศึกษาเด็ก และอุชนไม่ใช้เพลงนมัสการใช้เฉพาะเพลงสั้น ไม่มีการสอนร้องเพลงนมัสการและไม่ได้ปลูกฝังการร้องเพลงนมัสการให้แก่เด็กและอุชน

2. ทำให้การร้องเพลงประสานเสียงและคณะนักร้องคริสตจักรค่อย ๆ หายไป เนื่องจากวิธีการร้องเพลงสั้นจะเน้นเฉพาะการร้องทำนอง การนิยมฉายเนื้อร้องเพลงสั้นด้วยเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ที่ทำให้สะดวกต่อการร้องและการปฏิเสธการใช้หนังสือเพลงไทยนมัสการเนื่องจากเหตุผลความไม่สะดวกในการร้องทำให้คริสตจักรขาดโอกาสในการเรียนรู้การร้องเพลงประสานเสียงที่เขียนเป็นโน้ตไว้ในหนังสือเพลงไทยนมัสการ ประกอบกับการขาดบุคลากรด้านดนตรีคริสตจักรในการสอนร้องเพลงประสานเสียง

3. คริสตจักรและอุชนคริสตจักรที่ใช้เพลงสั้นในการนมัสการจะใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 เรียกตัวเองในเวลาอธิษฐานว่า "ฉัน" หรือ "เรา" แทนคำว่า "ข้าพระองค์" หรือ "ข้าพเจ้าทั้งหลาย" เนื่องจากเนื้อร้องเพลงสั้นจะใช้คำว่า "ฉัน" และ "เรา"

4. กิจกรรมของอุชนคริสตจักรที่นิยมใช้เพลงสั้น จะแสดงออกเฉพาะด้านธรรมชีวิตและมิตรภาพ คือการดูแลเอาใจใส่ต่อกันและกันด้านจิตวิญญาณ มีความกระตือรือร้นในการอ่านพระคัมภีร์ ศึกษาพระคัมภีร์ ชะมักเขม้นในการอธิษฐาน มีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของกลุ่มอย่างเหนียวแน่น รวมทั้งมิตรภาพต่างกลุ่มที่มีความคิดในแนวเดียวกัน แต่ไม่เน้นกิจกรรมด้านันทนาการ ซึ่งหมายถึงความยินดีและเต็มใจที่จะร่วมรับผิดชอบและทำงานหนัก

เพื่อผู้อื่น และกิจกรรมด้านเพื่อแม่โพสพ ซึ่งหมายถึงการเอื้อเฟื้อเจือจาน ให้บริการอันเป็น
ประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วยน้ำใจและความโอบอ้อมอารี

PAYAP UNIVERSITY